

Kapitel 9

Straf

§ 39. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 1, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 10, bortskaffelsespligten efter § 11, § 12, eller bestemmelser i et regulativ i henhold til kapitel 4,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter § 4, stk. 1,
- 3) undlader rettidigt at efterkomme forbud eller påbud efter § 8, stk. 2, eller § 25, stk. 3,
- 4) hindrer adgangsretten efter § 25, stk. 4, eller udførelsen af selvhjælpshandlinger efter § 26, eller
- 5) forsætligt fjerner, ændrer eller beskadiger afmærkninger, der er foretaget i forbindelse med arbejder som nævnt i § 25, stk. 4.

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år, såfremt overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og såfremt der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af § 5, stk. 2 og § 30, stk. 2 kan der fastsættes straf af bøde. Der kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

Stk. 4. For overtrædelse, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en amtskommune, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges den pågældende myndighed eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Stk. 5. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel, jf. stk. 2, nr. 2.

§ 40. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan dog anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Kapitel 10

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser m.v.

§ 41. Loven træder i kraft den 1. januar 1991.

Stk. 2. § 14 skal dog først være opfyldt den 1. januar 1993 for anlæg, der ikke ved driftsmæssige ændringer kan bringes til at opfylde bestemmelsen.

§ 42. Følgende love ophæves:

- 1) lov af 30. januar 1861 ang. Farten på Gudenaa mellem Silkeborg og Randers,
- 2) lov af 7. maj 1937 om inddragelse af dele af søterritoriet under de for de ferske vande gældende retsregler,
- 3) lov af 9. juni 1982 om vandløb, og
- 4) lov af 8. maj 1985 om okker.

Stk. 2. Indtil ikrafttrædelsen af et regulativ i henhold til kapitel 4 gælder § 8, stk. 1, 1. pkt., og § 12 ikke for vandløb, der efter den tidligere lovgivning var private, medmindre vandløbet var omfattet af bekendtgørelse nr. 521 af 2. november 1983 om godkendelse m.v. efter naturfredningslovens §§ 43 og 45.

§ 43. Bekendtgørelser fastsat i medfør af naturfredningslovens § 60 a og lovene nævnt i § 42, stk. 1, bevarer gyldigheden, indtil de ophæves af miljøministeren.

Stk. 2. Vandløbsregulativer i medfør af de tidligere love om vandløb og bestemmelser for private vandløb i medfør af naturfredningslovens § 43, stk. 2, 2. pkt., bevarer deres gyldighed, indtil de afløses af regulativer efter kapitel 4, dog kun indtil den 1. januar 1993. Bestemmelser, som strider mod § 4, jf. §§ 5 og 6, eller mod § 12, bortfalder dog ved lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Bestemmelser for private vandløb i medfør af § 36 og § 69, 2. pkt., i vandløbsloven af 9. juni 1982 bevarer deres gyldighed, indtil de ophæves af vedkommende amtsråd. Bestemmelser, som strider mod § 8, stk. 1, eller § 12, bortfalder dog ved lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Afgørelser om vandløb og anlæg ved vandløb efter den tidligere lovgivning, herunder kendelser afsagt af en landsvæsensret eller afvandskommission o.lign. og forlig med retsvirkning som kendelser, bevarer deres gyldighed i den udstrækning, hvori de ikke strider mod bestemmelserne i kapitel 3. Amtsrådet kan efter reglerne i kapitel 2 eller kapitel 4 ændre en sådan afgørelse, såfremt forholdene har ændret sig eller afgørelsen anses for utilstrækkelig.